

правятъ демонъ, антихристъ, буржоа. Азъ не искамъ да бѣда нито буржоа, нито пролетарий тъй, както сега разбиратъ хората. Азъ не ви говоря за историческия Христосъ, но за Този, живия Христосъ, който е въ васъ и между васъ. Избийте тоя клинъ отъ ума си, да мислите, че Христосъ е вънъ отъ васъ. Този Христосъ е Духътъ, и когато Го разберете, ще Го видите въ всѣки човѣкъ. Докато търсите Христа само въ единъ човѣкъ, никога нѣма да Го намѣрите. И другъ пѣтъ съмъ ви казвалъ, че когато нѣкой човѣкъ иска да ви проучи, ще може ли да ви разбере само по единъ вашъ косъмъ? Ако нѣкой обича нѣкого и вземе единъ косъмъ отъ косата му, може ли да се каже, че въ това се крие цѣлата му любовъ? Това ще бѣде цѣла идилия! И азъ виждамъ религиозни хора, извадятъ единъ косъмъ отъ Христа, погледатъ, погледатъ го и пакъ го турятъ на мѣстото, не го разбиратъ. Всички взиматъ не само косми, но и парченца отъ кръста Му, и свѣтътъ пакъ не се оправя. Защо? — Защото се занимаватъ само съ физическата страна на Христа. А Христосъ е казалъ: „Който изпълнява волята на Отца ми, той ще живѣе въ свѣтлина“. Съ това нѣмамъ прѣдъ видъ личния животъ на хората, но искамъ да чистя вадитѣ. Азъ съмъ рѣшилъ да изчистя мѣтната вода, не защото я мразя, а да даде мѣсто на чистата вода и да полива градинитѣ, дѣто сѣ насадени пиперъ, зеле, моркови и други зеленчуци. За градинитѣ е потрѣбна мѣтна вода, а чистата вода е потрѣбна за пѣтниците на живота, които се връщатъ къмъ Бога. Каква идея е тя! Когато Господъ създалъ свѣта безъ народности, свѣтътъ билъ щастливъ, но днесъ, откакъ дойдоха старитѣ египтяни, асирийци, сийци, римляни, гърци, филистимци, щастieto изчезна отъ земята. Съврѣмнената наука и животътъ ме интересуватъ и при всичкитѣ противорѣчия, които срѣщамъ, азъ пакъ намирамъ много полезни работи. Азъ се възхищавамъ много повече отъ едно босо дѣте, отколкото отъ едно богато и добрѣ облѣчено. Тога бѣдно дѣте е отлично, защото съ него може да се разговаряшъ, то е скромно; въ облѣченото дѣте има външни форми, неискрени, чрѣзъ които то иска да покаже, че не е просто. Срѣщамъ единъ пиянъ човѣкъ, който се е напилъ много. Той ми се извинява и казва: „Извинете, господине, азъ съмъ магаре, понапилъ